

Dos mesos i un dia al Nepal (XXXIII)

text TONYO FIBLA

21-11-2008 Divendres. Manang (3540) – Yak Kharka (4018)

Manang és un poble més gran del que semblava. El carrer major és llarguíssim i d'ell surten carrerons a dreta i esquerra.

El paisatge ha canviat radicalment, açò és un desert, quatre sabines rastreres i poc més.

Ahir passejant pel poble comentàvem que les cases no tenen taulades, totes tenen terrat. Això vol dir que plou i neva molt poc. Això sí, vam poder observar en alguna casa on havien caigut els cabirons, que el terrat està fet amb vora un metre, o més, de terra. Un aïllant perfecte per al fred que fa ací. No som als mesos més gelats, van del 15 de desembre al 15 de febrer, però poc hi falta.

Només sortim del poble deixem la vall del Marsyandi, vall que venim portant des del primer dia de trek, per a tornar al nord-oest per la vall del Jarsang Kola.

Primer deixem de veure el Tilicho i, els Annapurnes que teníem a l'esquerra, van quedant darrera. Està un poc núvol però de tant en tant es deixen veure les crestes de les muntanyes que estan tapades per les boires.

Tenim una bona pujada fins a un poble, Ghusang, tant que, a pesar del fred, ens hem llevat alguna mànega que ens tornem a posar només parem per a reagrupar-nos. Després la senda, s'han acabat les pistes amples, va planejant per a tornar a pujar però més suaument que abans. En un revolt, vaig darrera de Dani li dic: "Falten deu metres per als quatre mil". Es va emocionar: "My record", diu.

Pocs metres més enllà: "Només en falten cinc". I més tard: "Quatre mil". Hem fet una foto al rellotge on l'altímetre marcava en nombre 4000.

A partir d'ací el camí baixa un poc per a tornar a pujar molt suaument fins al nostre destí d'avui, Yak Kharka. Casa de iacs segons el nostre guia que jo interpreto més bé com a corral de iacs.

Després de dinar ens han suggerit el guies que anàrem a pegar un volt per la muntanya però jo me n'he reulat perquè la costera era massa empinada per a anar a passejar amb la planxa plena d'arròs i com el camí no era massa bo no calia assumir riscos innecessaris.

M'he assegut una estona al sol i després he baixat a passejar pel riu on feia un poc de recer ja que fa ventet pudent i un fred que pela.

Quan se n'ha anat el sol entrem a l'hostal i intentem passar les hores el millor que podem. Són les 3:05. Ens posem a fer solitaris i quan són les cinc berenem: un pastís de poma molt bo, encara que un poc gelat.

A la porta de l'hostal hi ha un termòmetre que quan hem aplegat, al sol, marcava 3° C i quan ens n'anem a dormir -6°. La veritat és que per a estar a més de 4000 m la temperatura no és massa baixa.

Avui hem fet amistat amb una parella de mallorquins que ja fa uns dies que coincidíem en algunes parades. Avui s'han quedat al mateix hostal i hem parlat una estona.

Recepta

Pokoda: bunyols de verdures.

Ingredients: ¼ d'una col i 1 o 2 cebes tallades en juliana, 1 patata crua ratllada, 2 ditets i 3 alls trinxats, cilantre, gíngebre ratllat, dos cullerades de comí en pols, picant al gust, masala per a vegetals (si no en tenim podem posar 1 o 2 cullerades curri), sal i oli, 200 g farina de cigrons i 70 g farina de blat. (les mesures, com tot ací al Nepal, són aproximades).

Ho pastarem tot en cru (sense posar aigua), les verdures ja trauen l'aigua. Una vegada pastat ho deixarem reposar una estona. En una paella amb oli ben calent anirem tirant cullerades de la pasta de la mida d'un bunyol. Quan els bunyols estiguen ben daurats els posarem sobre paper de cuina per a absorbir l'excés d'oli.

S'ha de menjar calent i es pot acompanyar amb una salsa de tomata o salsa picant.

Número 743 - 23 juliol 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XVI

la veu

de Benicarló

BENICARLÓ PROTEGEIX ESPÈCIES ARBÒRIES "a salto de mata"

el nou
"gaucho"
cadufero

LA PROPERA SETMANA FEM VACANCES A LA VEU! TORNEM EL 6 D'AGOST!

BENICARLÓ PROTEGEIX ESPÈCIES ARBÒRIES DE LA PAMPA

El regidor Cuenca protegeix els arbres forans mentre perd els autòctons

D text REDACCIÓ

e tots són conegudes les grans virtuts que es concentren en la persona del nostre sempre ben estimat regidor d'Urbanisme i Medi Ambient, el sense igual Antonio Cuenca. Llegendes urbanes creixen al seu al voltant i ell, lluny d'intentar dissipar-les, les fomenta amb el seu comportament. L'última fa referència al seu poder per a veure més enllà, per a predir el futur (podríem dir?). En concret, el que succeirà dins de 2.000 anys, quan, si sobreviuen, les espècies arbòries que creixen en el Morrongo es convertisquen en interessants per als benicarlandos simplement pels anys que tindran. És el mateix que ara succeeix amb les oliveras mil-lenàries, admirades, protegides i

conservades fins a límits insospitats. Benicarló ha iniciat el procés administratiu encaminat a la protecció d'un grup d'arbres que poden ser d'interès per a la seua conservació. Antonio Cuenca, regidor de Medi ambient, ha confirmat que ha donat ordres als tècnics municipals perquè incloguen una *arboleda* de *Phytolacca dioica* u *ombús* que creix al costat de la platja del Morrongo, descoberta després de la neteja del solar. En concret, el conjunt podria ser interessant ja que, segons el parer de Cuenca "tenen unes arrels importants" que han quedat al descobert després del la neteja del solar on creixen, situat en la línia d'afecció marítime-terrestre. I aquest és l'únic argument que Cuenca ha esgrimit per a procedir a la seua protecció. Perquè en realitat, és

l'únic que té. Ni és una espècie autòctona, ni és un arbre, ni té cap interès. Mentre, les poques oliveras mil-lenàries i algunes carrasques monumentals que queden en el nostre terme municipal estan desprotegides perquè no s'ha acabat el catàleg d'arbres contemplat en l'ordenança municipal aprovada... el 2006.

ELS ARGUMENTS

Els arbres es troben plantats en la zona des d'on començarà el futur Passeig Marítim Sud. "Li vaig dir al tècnic que els incloguera en el catàleg perquè considere que són dignes de protecció", va asseverar l'edil de Medi Ambient, que contestava amb aquest anunci a les crítiques abocades durant els últims dies sobre la

Tornaren les 24 hores

text i fotos CNB

Tot el Club Natació Benicarló es va bolcar en una nova participació de les 24 hores nadant amb un saldo de 90.350 metres.

També va ser notícia la participació de Joan Ferran Barrachina i Carlos Fuente en el Campionat d'Espanya Infantil a Palma de Mallorca. Un any més el Club Natació Benicarló va celebrar la gran festa de la natació a la Piscina Municipal amb la participació dels seus nedadors i nedadores, pares, familiars i amics en les 24 hores de natació. L'esdeveniment va començar a les 12:00 hores del dissabte 17 de juliol i els primers metres van ser nadats pel que ha estat triat millor nedador de la temporada, Marc Fresquet Burriel. Posteriorment van seguir participant tots aquells que ho van desitjar fins l'acabament a les 12:00 hores del diumenge 18 de juliol, una vegada nadats els últims 25 últims metres per part de la Dama del Club 2010, Paula Saura Martínez, acompanyada de tots els participants que havien superat la nit, enguany una mica més sorollosa del que és habitual. Un total de 90.350 metres nadats, quasi tres mil metres més que l'anterior any i que es va aproximar molt al record absolut de 92.000 metres, i per descomptat no va faltar el "sopar de germanor" en els exteriors de la piscina, l'acampada nocturna de tots aquells que ho van desitjar. I, com no, per a desdejunar un any més Isabel ens va delectar amb la seua xocolata casolana i molts, molts xurros per a alçar l'ànim i poder acabar les 24 hores amb forces.

Campionat d'Espanya Júnior

Però també vam tenir molt més esport i d'altura. Així els nedadors del Club Joan Ferran Barrachina Añó i Carlos Fuente Merino van participar durant els dies 14 al 18 de juliol en el Campionat d'Espanya Infantil, en les instal·lacions de les piscines Són Hugo de la ciutat de Palma de Mallorca, acompanyats per l'entrenadora Lucía Vicente, sabedors que contribuïen a posar novament el llistó molt alt en la història del Club benicarlando. Encara que molt joves, la participació d'ambdós va ser molt satisfactòria. Carlos Fuente va participar en la prova dels 200 m esquena amb un crono de 2:31.22 en piscina de 50 metres i Joan Ferran

Barrachina en els 200 m papallona amb un crono de 2:25.33 en piscina de 50 metres. No es va poder aconseguir passar a una de les finals però no per això veiem una missió impossible per al pròxim any al que, segur, tornaran a poder participar per mèrits propis, cosa que en enguany han realitzat amb nota.

El ciclista benicarlando Francisco López s'imposa a l'esprint a Nules

text i foto VICENT FERRER

El corredor del Novo Informo Superpint Benicarló, Francisco López, va aconseguir un nou triomf a l'imposar-se a l'esprint a Nules, després d'una carrera on van prendre l'eixida 82 ciclistes.

La carrera es va disputar a gran velocitat per ser un recorregut pla, donant-se tretze voltes al circuit per a totalitzar 60 kilòmetres, aconseguint el guanyador una mitjana de 42 km/h. Classificació corredors benicarlantos: 1r Francisco López, 10é David León, 40é José Luis López. També van prendre l'eixida Francisco Garcia i Joel Valera.

El Ciclista Julian Balaguer al Campionat d'Espanya Júnior

text i foto VICENT FERRER

Diumenge passat 18 es va celebrar al Genovés (València) el Campionat Autòmic de Ciclisme, categoria Juniors on el benicarlant Julián Balaguer, del Pedalier-Vall'd Uxó va donar un nou pas en la seua carrera esportiva a l'assolir el tercer lloc en la classificació general i aconseguir el premi de participar diumenge que ve en els Campionats d'Espanya a celebrar a Segòvia.

Tot això per ser primer entre els juniors de primer any, després de disputar una carrera molt dura amb 100 Km de recorregut i quatre ports de muntanya. Al final s'imposava el principal favorit, que corria a casa, revalidant el títol de l'any passat, Oscar Hernández, del CCN amb 1'17" d'avantatge sobre cinc corredors i a'1 42" sobre altres set corredors amb tres companys de Julián i fins els 22 que van aconseguir acabar la prova

ja d'un en un. Van prendre l'eixida 79 ciclistes i la mitjana del vencedor va ser de 40,3 km/h. Per a Julián Balaguer l'alegria va ser doble ja que el seleccionador Ramón Mocholí li comunicà que estava seleccionat per a disputar, diumenge 25 a Segòvia, el Campionat d'Espanya.

**FOTO
ESPORTIVA**

Text i foto: A Gozalbo

El benicarlant Manolo Llorach, que la propera temporada 2010-11 entrenarà a l'EB Vila-real (Primera Nacional), ha estat designat com el millor entrenador del prestigiós Campus de Sito Alonso. A la fotografia, Llorach amb l'ex entrenador del DKV Joventut de Badalona

L'Ombú o bellaombra (*Phytolacca dioica*) és una planta arborescent nativa de les Pampes argentines i uruguaies

ve de la p gina anterior

paralització del catàleg municipal d'arbres monumentals. Les queixes a la seua gestió sobre aquest particular es van intensificar arran del trasllat d'un Ficus monumental a la veïna localitat de Vinaròs on va arribar, segons s'ha denunciat des de diferents sectors socials, després de la negativa d'algú del seu departament. Un arbre donat per un particular perquè passara a embellir els jardins públics. "Em meravello de la ganes que té la gent de fer asseveracions amb desconeixement total sobre els temes", lamentava Cuenca, qui ja va rebatre les acusacions en el seu moment assegurant que el propietari de l'arbre no havia acudit al consistori a oferir l'espècimen..

L'edil de Medi Ambient ha recordat que en el municipi existeix una ordenança de protecció de l'arbrat aprovada pel ple municipal en 2.006, sent alcalde Enric Escuder, i en la qual s'indica en l'article sisè que "per a declarar un arbre o *arboleda* d'interès municipal es farà a proposta de qualsevol persona o associació, o a proposta de l'ajuntament, a través del ple". En aquest sentit, afirmava que "l'ajuntament ho està fent, però si qualsevol persona considera que s'ha de fer, pot sol·licitar-lo" amb la finalitat d'evitar que situacions com la viscuda amb el Ficus es tornen a repetir, perdent el municipi una part del seu patrimoni arbori. En aquests moments, el consistori treballa en la confecció d'un catàleg d'arbres monumentals "al que no dediquem tot el dia, però anem fent poc a poc sense deixar-lo de costat". Així, s'està confeccionant un cens amb totes les espècies que de considera s'han de protegir, "i després el consell assessor ha de determinar el que hem de fer". Cuenca ha recordat

que molts dels arbres d'interès estan situats en terrenys i jardins privats.

ELS ARBRES DE CUENCA

L'Ombú o bellaombra (*Phytolacca dioica*) és una planta arborescent nativa de les Pampes argentines i uruguaies. Malgrat el seu tronc gruixut i el seu gran port (arriba a una altura de 10 a 15 m, amb una àmplia copa i grans arrels visibles), la Bellasombra o Ombú, com popularment se li coneix, és discutit si és un arbre, un arbust o una herba gegant. Creix ràpidament, i és immune a bona part dels insectes gràcies a la seua saba tòxica. El seu nom és una veu guaraní que significa ombra o embalum fosc. La base del tronc en exemplars vells s'eixampla sobresortint en moltes ocasions les arrels gruixudes, que són molt poderoses i poden alçar qualsevol construcció. En les plantes adultes, la base del tronc i el principi de les arrels s'expandeixen de forma monstrosa. El creixement és ràpid, arribant a el seu màxim desenvolupament abans dels 15 anys. És molt longeu, encara que no es pot predir l'edat, a causa de

la manca en el tronc dels anells anuals de creixement. Els Ombús no s'han de plantar a menys de 5 m de construccions i tampoc sobre paviments perquè alçaria les lloses amb els anys. Prefereix sòls humits, encara que de qualsevol naturalesa, resistint perfectament la salinitat dels climes marins. Té bon comportament prop del mar. Avui dia hi ha pocs exemplars silvestres. És fàcil trobar referències l'ombú dins del folklore *rioplatense* i en la tradició *gaucha*. La seua àmplia copa servia d'ombra als viatgers durant les hores de sol més intens, guanyant-li el malnom d'amic del *gaucho* i el seu respecte.

L'ORDENANÇA MUNICIPAL

Atesa aquesta ordenança s'entén per arbre d'interès local aquella planta llenyosa, de port arbustiu o arbori, que destaca dins del municipi per una o per diverses característiques de tipus biològic, paisatgístic, històric, cultural o social, i que després del corresponent procediment, és declarat com a tal i catalogat. Aquestes característiques el fan mereixedor de formar part del

“La declaració de l'arbrat engloba tant arbres de territori públic com privat.”

ve de la p gina anterior

patrimoni cultural el que implica que sigui d'interès públic la seua protecció i conservació. Per arbreda d'interès local s'entén una agrupació de diversos arbres que, per la seva espècie, grandària, edat, bellesa, composició, singularitat o història és considerada destacable i digna de protecció per a la col·lectivitat. La protecció comprén l'arbre o arbreda d'interès local, l'entorn i la seua història. La declaració d'arbre o arbreda d'interès local es realitzarà pel Ple de l'Ajuntament a proposta de qualsevol persona, física o jurídica, associació o per pròpia iniciativa de l'Ajuntament de Benicarló, previ informe, preceptiu i vinculant del Consell Asesor de l'Arbrat d'Interès Local. Tota proposta de declaració d'arbre o arbredes d'interès local requerirà la identificació de l'arbre o arbredes la declaració dels qual es proposa, mitjançant el seu nom científic, el seu nom comú, el seu nom popular (si en té) i la seua localització i una memòria descriptiva i justificativa de la proposta.

La declaració de l'arbrat engloba tant arbres de territori públic com privat. En el cas que la declaració siga privada, prèviament a la declaració, es notificarà i donarà audiència als propietaris. Als propietaris se'ls expedirà un certificat acreditatiu de la seva declaració i se'ls notificaran les actuacions que es realitzaran sobre l'arbrat. En el supòsit d'arbres o arbreda de titularitat privada, i sense perjudici de les potestats expropiadores que, si escau, siguen necessàries, la declaració haurà d'acompanyar-se d'un conveni entre l'Ajuntament de Benicarló i el propietari de l'arbre o arbreda que es declare d'interès local, en el qual es fixen els drets i deures de les parts,

especialment les limitacions d'ús i servituds que procedesquen. El propietari podrà accedir a la declaració sense la necessitat de subscriure el conveni, d'acord amb el règim establert en aquesta ordenança, i deixant constància d'això per escrit en l'expedient. Els arbres i arbredes declarats d'interès local, segons marca l'ordenança municipal, seran degudament catalogats i identificats amb una placa instal·lada al costat de l'arbre, en la qual conste, almenys, la seua espècie, nom comú i popular (si en té), dimensions, emplaçament UTM, edat estimada, propietari, data de declaració i número de registre de catàleg. La declaració d'arbre o arbreda d'interès local suposa la responsabilitat per part de l'Ajuntament de Benicarló en

la seva protecció i conservació.

D'altra part, l'ordenança municipal crea el Catàleg de l'Arbrat d'Interès Local, que té com objecte l'inventari i registre ordenat de tots i cadascun dels arbres i arbredes declarats d'interès local per l'Ajuntament de Benicarló. Els criteris i requisits d'inventari i registre es confeccionaran pel Consell Assessor de l'Arbrat d'Interès Local. El catàleg és competència de l'Ajuntament de Benicarló a qui correspon la seua actualització, conservació, guàrdia i custòdia. De moment, només hi ha un arbre catalogat a Benicarló, procedent de l'antic jardí de la fàbrica de Fontcuberta, al costat de l'actual Auditori Municipal. I ara en seran dos. Bé, dos espècies.

El porter Gus fitxa pel Benicarló FS Aeroport Castelló

text i foto VICENT FERRER

Es va presentar a les oficines del Benicarló Aeroport Castelló un nou fitxatge per a la pròxima temporada. Es tracta del toledà de 30 anys Gustavo Pérez Segura, esportivament Gus, que compartirà porteria amb Diogo Da Freitas.

El jugador ha estat en diversos equips com l'Ocaña Gestesa Guadalajara, Milenium Pinto, i en l'última temporada, el Zamora, i arriba fins a Benicarló disposat a guanyar-se el lloc, a força d'esforç i treball. Està ja totalment recuperat de la lesió que li va tenir apartat de les pistes, a l'inici de l'any, arriba totalment motivat per a afrontar aquest nou repte, dirigit pel que ja fora el seu entrenador en el Pinto, Juanlu Alonso. S'espera que en els pròxims dies es donen a conèixer nous fitxatges per a anar tancant la plantilla, ja que els jugadors hauran d'estar a Benicarló el dilluns 2

d'agost per a rebre el material i començar la pretemporada el dimecres 4.

A L'EQUADOR DEL TORNEIG

text i foto GREGORIO SEGARRA

Tercera setmana de competició i quasi tot encara en l'aire. En els partits disputats tot just hi ha hagut sorpreses i quasi tot segueix igual.

En el grup I, Toldos Raiva/El Chiringuito de Toni segueix intractable i golejant els seus rivals, en aquesta ocasió va ser La Façana d'Or qui no va tenir cap opció. Reformas Bevicán/Pub Leyenda no va jugar aquesta setmana, pel que segueix amb totes les opcions obertes a l'haver guanyat els dos partits jugats fins a ara. Drago's II i Ràcing Benicarló van jugar entre ells un partit que decidia qui seguia amb possibilitats i que es va decantar del costat del Ràcing i Puchal Climatizaciones va guanyar i segueix enganxat a la part alta de la taula. En el Grup II, Novo Informo i Gellida e Hijos van guanyar i segueixen encapçalant la classificació, encara que els de Gellida sé les van veure per a doblegar a L'Ovella Negra que, al costat d'All Star Maracas, poden encara aspirar a una 3a plaça que puga donar-los una hipotètica classificació. I en el grup III, es va produir l'única sorpresa relativa, a l'imposar-se, Instalaciones Santi, als actuals campions, Carlson Cars (5-3). El Chiringuito de Pepito, que es va imposar a Búfalo Café, va donar un pas important darrera de la classificació i l'ensopegada de Pub Tortuga, que només va poder empatar davant el cuer White @ Blue, també li complica molt el passar ronda. En la classificació de l'Esportivitat, amb sis equips ja eliminats de la mateixa per haver rebut almenys una targeta roja directa, White @ Blue/Pizzeria Trevi li ha arrabassat el lideratge a Bar tu Bar, segons són ara La Façana d'Or i tercers

Reformas Bevicán/Pub Leyenda. Es poden consultar tots els resultats, classificacions i fotos del torneig en: www.esportsarin.com.

INTERNACIONAL MECHERO FESTIVAL

text REDACCIÓ

La pista esportiva de l'IES Joan Coromines acollirà el pròxim 6 d'agost la setena edició del Mechero Festival.

La penya del mateix nom que ho organitza, ha decidit enguany plantar-li cara a la crisi i apostar fort per la música alternativa, de la qual s'oferirà l'oferta més àmplia de la seua història. Cinc grups de reconegut prestigi i dos discjockeys arribaran fins a Benicarló per omplir de música la nit estiuenca. Cristian Masip, coordinador de l'esdeveniment, explicava que "enguany també abastem el nivell internacional perquè vénen un grup de Bèlgica i altre de França". L'edició del Mechero comptarà amb les actuacions de The Cryfish, de Benicarló, Romeo, de Madrid i Mínim, que arribaran des de Vigo. Com a grups convidats actuaran Casse Brique i Robot Orchestra. La trobada és una forma de donar a conèixer les noves tendències d'aquests estils musicals, que no solen tenir presència en els grans mitjans de comunicació. El festival compta amb el suport de l'àrea de Cultura del nostre Ajuntament.

El festival ha aconseguit consolidar-se com la llançadora de múltiples grups de l'entorn de la música underground, de manera que "no resulta estrany veure com formacions que posteriorment han actuat en el FIB primer ho han fet en el Mechero festival", segons reconeixia el tècnic de cultura de l'Ajuntament de Benicarló, Rafa Sánchez. L'obertura de portes es realitzarà a partir de les 22:30h i es preveu que el concert concloga cap a les 5 de la matinada. L'entrada es vendrà solament en taquilla al preu de 6€. El grup encarregat d'encendre la metxa del 2010 serà la

formació local The Cryfish a les 23:30h. Amb la seua fusió de soul i funk amb matisos del rock clàssic i modern, van aconseguir quedar semifinalistes en el concurs 'Tour Revelació San Miguel', organitzat per Castelló en Viu. Han actuat per diferents zones de la península, destacant el pas per les emblemàtiques sales Be Cool i Razzmataz, de Barcelona. Des del seu primer àlbum "Roll Up!" la seua música ha anat evolucionant estilísticament per la part del hard-rock. El segon grup en el cartell són els Romeo, procedents de Madrid. Van debutar amb el seu primer àlbum produït per Jorge Escobedo en 2006. A partir de llavors van signar amb la companyia DFX i comencen a actuar per tota Espanya, destacant actuacions amb Skizoo, Koma i Hamlet. Han aconseguit molt bones crítiques per part de la premsa especialitzada, sent destacats en 2008 com grup revelació pels lectors de Heavy Rock. En 2009 van presentar el seu 2º àlbum "Nada Importa" amb el qual actualment estan fent gira promocional.

Un altre dels grups en el cartell, Mínim, són de Vigo i combinen sons electrònics de sintetitzadors amb unes guitarres contundents, el que dona com resultat una atmosfera musical futurista, al costat d'un espectacle visual d'imatges. Dins de l'estil del rock-metall Industrial, ells es defineixen com Cyberpunk. Estan presentant el seu nou àlbum "9567: Here Even It's Yesterday" i s'estan convertint en una de les bandes més prometedores del Rock-Industrial de tot el país, segons la premsa especialitzada. Han compartit escenari amb grups de la talla de Medina Azahara, Vetusta Morla, Blind Guardian, Obituary i Sepultura. L'any passat 2009, van ser guanyadors del XII concurs de Rivas Vacia Madrid, enfront de 300 bandes de tota Espanya.

PREMI A LES PERSONES DESTACADES EN L'ÀMBIT CULTURAL

text REDACCIÓ

El benicarlando José Ramón Batiste Peñaranda ha estat nomenat pel consell Municipal de Cultura Persona destacada de l'Àmbit de la Cultura per la seua meritòria trajectòria personal com impulsor de l'associacionisme.

El també benicarlando Antonio Evaristo Soriano Calvo ha estat el guanyador del Certamen literari Flor Natural. Nascut a Benicarló el 1957, José Ramón Batiste Peñaranda ha estat des de sempre una persona vinculada al món de les associacions i ha dut avant una important tasca al capdavant d'entitats com l'Associació d'Exalumnes de La Salle. Ja de ben jove va començar a treballar per a impulsar l'associacionisme a Benicarló. Sempre, amb el convenciment que la trobada entre les persones forma part de la formació i del creixement com a tals. Les etapes que ha viscut al capdavant de les diferents organitzacions que ha dirigit es caracteritzen per la inquietud i la recerca de noves propostes i noves iniciatives, fugint de les rutines i defensant la idiosincràsia de cada associació. Ha estat i és un defensor a ultrança del treball en equip i s'ha preocupat constantment per evitar personalismes i per impulsar la participació de les persones en els projectes que ha

liderat, fomentant valors com la implicació, el compromís i la responsabilitat. En la seua extensa trajectòria al servei de l'associacionisme, ha estat president del Club Juvenil La Salle de Benicarló, secretari i posteriorment president de l'Associació d'Antic Alumnes de La Salle de Benicarló, president de la Federació de Pares d'Alumnes dels Col·legis de la Consolació d'Espanya Nord, vicepresident de la Unió Mundial d'Antic Alumnes Lasallistes, secretari general del OMAEC (Organització Mundial d'Antics Alumnes de l'Ensenyament Catòlic) i des d'abril de 2010 és el responsable de la delegació local de l'ONG Proyde a Benicarló. Actualment també és membre de la junta de la delegació local de l'ONG Delwende.

Fora de l'àmbit de l'associacionisme, ha estat coautor dels llibres "Pare Amela, sacerdot i amic" i de "Santedat en les aules de La Salle. Antics alumnes sants, beats i serfs de Déu". D'altra banda, també s'ha fet públic el nom del guanyador del XVIII Premis de Poesia Flor Natural, que enguany ha estat per al benicarlando Antonio Evaristo Soriano Calvo per l'obra "Temps era temps". Soriano haurà de llegir el poema guanyador durant l'acte d'Exaltació de la Reina, Dulcinea i Cort d'Honor que tindrà lloc el pròxim 21 d'agost, dia en què començaran les Festes Patronals. El guanyador lliurarà a la Reina un pergami amb el poema premiat, així com una flor.

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____ CP _____ Telèfon i a/e _____ @ _____
 Població _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de 75,00 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24 euros anuals

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12.580 Benicarló)

Signatura _____, d _____ de 201

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de compte _____

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a **La Veu de Benicarló**

(2) Transferència bancària de 75 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló. C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 o correu ordinari el comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

BENICARLÓ CONDICIONA ESPAIS PÚBLICS GRÀCIES A UN TALLER D'OCUPACIÓ

text i foto REDACCIÓ

Els quatre mòduls del Taller d'Ocupació Benicarló més actiu han arribat a la meitat de la seua durada amb un balanç molt positiu. Als treballs ja realitzats en els mòduls d'obra, pintura i electricitat s'afegeixen nous projectes com la vorera del carrer Ulldecona o la pintura de la seu de la Universitat Popular.

Els 30 alumnes que integren els quatre mòduls del Taller d'Ocupació reben des de fa sis mesos formació teòrica i pràctica en els seus respectives especialitats. Després d'unes primeres setmanes de classes teòriques, en el mes de març els alumnes van començar les pràctiques, que han anat combinant amb diverses visites formatives fins a completar els coneixements adquirits. Durant aquests primers sis mesos, el mòdul d'obra ha realitzat treballs com la pavimentació de l'entrada al Centre Social Municipal "La Farola" o la vorera que va al CEIP Martínez Ródenas i

diversos treballs en el Mercat Central. Actualment, han iniciat l'adequació de lavabos a la part antiga de La Farola i el rebaix de voreres al costat del Centre Social. Pròximament començaran a remodelar diversos trams de la vorera del carrer Ulldecona.

Pel que fa al mòdul de pintura, s'han realitzat treballs en l'interior i exterior de La Farola, s'ha pintat la pista esportiva del Passeig Marítim, la part interior del Mucbe, el mur de la platja del Morrongo, l'interior i exterior de l'Auditori Municipal, el Camp de Futbol Municipal, la Residència "Sant Francesc", la part antiga del Centre Geriàtric i el soterrani del Mercat Central. A més, han començat a pintar l'edifici que acull la Universitat Popular. Els alumnes del mòdul d'electricitat han treballat bàsicament en l'adequació de la instal·lació elèctrica del Casal Municipal i actualment estan adequant la instal·lació del Centre Geriàtric. Pel que fa al mòdul d'assistència a domicili, els alumnes continuen realitzant pràctiques en el Centre Geriàtric, la Residència "Sant Francesc" i la Residència "El Collet".

Activitats d'estiu/2

text JOAN HERAS

La Júlia deixa el llibre damunt la taula i tanca el llum. A la terrassa del bar de la cantonada ja han recollit les taules i, per sort, avui no hi ha cap grupet de joves fent les seves coses als bancs de la petita placeta. La nit és tranquil·la però encara massa xafogosa. Malgrat tot, és un moment dolç de l'estiu: no sap quina hora és, però segur que és força tard, i no té pressa, no té cap pressa i deixa que els minuts passin tranquil·lament. Feia temps que no vivia aquests moments aquí a casa, sense ningú més, sense la pressa d'haver d'anar a dormir perquè l'endemà el despertador sonarà massa aviat. Pensa en el personatge que ara descansa a les pàgines del llibre que ja dorm damunt la taula i no acaba d'entendre perquè s'ha deixat embolicar en una situació tan estranya que no té una sortida fàcil. Però, és clar, considera, que és fàcil jutjar des de fora les decisions d'una persona —d'un personatge— però en realitat tots podem enredar-nos en històries complicades sense adonar-nos-en, de mica en mica, i quan en prenem consciència els fils ja estan massa enredats com per desfer-los serenament. Potser passa el mateix amb això de casar-se.

La Júlia recorda perfectament que quan la Rosa li va dir que aquest estiu em caso, ella va pensar que ja m'has fotut enlaire les vacances. I quan li va dir la data, es va confirmar que aquest any no podia fer cap viatge per algun racó del món. No podia fer-li el salt a la seva estimada amiga que havia trobat l'home de la seva vida i que era rotundament feliç. El petit oasi d'unes vacances trencadores amb la rutina quotidiana i amb els paisatges massa sabuts s'havia esvaït clarament. La Júlia va fer un replantejament ràpid dels seus vint dies de vacances i va canviar el sempre fascinant i enllaminador projecte de dissenyar un itinerari per llocs que fins aquell moment eren només uns punts llunyans en un mapa i les imatges que per Internet d'obtidria per uns dies de caminades pels Pirineus i arreglar d'una vegada per totes les golfes de la casa per fer-hi el seu estudi. I, al mig d'aquells projectes, el casament.

S'ha comentat en ocasions, i especialment per part dels damnificats, la mala idea dels nuvis que decideixen casar-se al mig de l'estiu. Si ho expliquen, segur que ho considerarem comprensible i justificable, però això no treu que en el moment de saber que aquell dia de finals de juliol o de principis d'agost serà el del casament de l'amic o del parent proper, una certa ràbia recorri l'ànima. Però d'aquell sentiment a la Júlia ja no en queda res. Ara, si li ho preguntessin, diria que està contenta de poder dedicar finalment uns dies a arreglar les golfes i que està retrobant la tranquil·litat de la ciutat quan la nit és plena.

Fronteres

La Júlia recorda perfectament que quan la Rosa li va dir que aquest estiu em caso, ella va pensar que ja m'has fotut enlaire les vacances.

No té gens de son però no té ganes de continuar la lectura: demà ja sabrà quin és el destí del protagonista de la història. Repassa les músiques que guarda en el seu MP3 i es deixa endur una bona estona pel segon concert per piano i orquestra de Chopin. Calidesa, desig, passió i malenconia. I pensa que és diferent, no sap ben bé com ni perquè, ara que escolta aquesta música aquí, sola, de nit a casa, amb la remor apagada de la ciutat d'estiu, que quan l'escolta al tren mentre va i ve de Barcelona. Agosarada, quan s'acaba el concert, busca per curiositat què fan a la ràdio. Més enllà de les notícies, no acostuma a escoltar la ràdio de nit, i molt menys a aquelles hores. Es mou pel dial i amb pocs segons en té prou per fugir d'uns homes que encara canten les excel·lències de la selecció espanyola que ha tocat el cel i que és la representant de l'esperit torero i abrandat de la millor nació del món, de l'única, la indissoluble, encara que porti nom de color revolucionari. Fa girar el dial lentament i apareix una cançó enganxosa amb gust de ball d'estiu i d'olor de cossos que han passat el dia al sol. En el tercer intent, quan la decepció comença a fer forts els seus dubtes sobre la possibilitat d'ensopegar amb alguna cosa que tingui un cert interès, sent una veu de dona, una veu que pot ser si fa o no fa d'una dona de la seva mateixa edat, que recorda amb un to de nostàlgia —real o teatral, no se sap— el seu primer amor d'estiu. La dona parla d'un lloc de platja i situa l'escena a principis dels anys vuitanta. Ell era un italià —vaja, pensa la Júlia, ja hi som amb els italians— molt simpàtic i que li deia coses boniques. S'ho van passar molt bé durant aquell estiu i també durant l'estiu següent, però després li va perdre el contacte: no li va respondre les cartes però tampoc les hi van retornar amb el segell de correus que indica adreça desconeguda o canvi de domicili del destinatari. La veu de la locutora fa notar que és clar, en aquella època encara no teníem ni mòbils ni correu electrònic. La Júlia pensa —l'associació d'idees és quasi inevitable— en els seus amors d'estiu però no li ve de gust de fer-ne un repàs detallat ni molt menys encara un balanç sentimental. Prem el botó i fa córrer de nou el dial. Bach omple la nit amb un doll de bellesa, d'equilibri perfecte, de força expressiva. Més enllà de Bach, la ciutat es va adormint, es va apagant, com un final de moviment que s'esllavissa cap al silenci, i entra en aquella estona en què la quietud és quasi total, només trencada de tant en tant per una moto que passa o per les passes d'algú que ha decidit sortir a estirar les cames ara que es pot respirar. La Júlia agraeix a la nit, a la quietud, a la música, a l'estiu i a l'amiga que es casa demà passat aquests moments.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Permeta'm que comence avui pel final, però és que encara estic impactat de les penúries que passa el nostre pelegrí per terres tibetanes. Les que passa ell i els seus acompanyants. Mares quin patiment més gran. Per exemple. Tot i estar en un hotel de luxe, pobret meu, li toca fer la bugada amb una aigua que engarrotava les mans. Home de Déu, quede's a casa per sofrir així. Sí, segur que les sortides de sol aqueixes tan poètiques deuen ser un espectacle i més encara si li afegim el plus de sólo para sus ojos, però, vol dir que val la pena? Que no en deuen haver de vídeos amb coses d'aqueixes i un s'ho pot mirar a casa tranquil·lament, ben arrecherat i tantes vegades com vulga? I a Àlvar, l'acompanyant aventurer, encara li'n passen més. Li cau una samarreta i li la rosegava una vaca (!) i, a més, per comprar-se'n una de nova li foten no sé quants diners. Xe, per favor, que Benicarló és molt bonic, que ací també ix el Sol tots els dies —el mateix Sol precisament que a la cresta del Granapurna— i no cal patir tant per res, ni per anar al cine, ni per l'altura ni res. Ara, que es veu que el mal ja està fet i la cosa no té remei. El nostre pelegrí no té remei. He de confessar però que a mi m'encanta poder explicar que al meu poble n'hi ha un que se'n a caminar pel Nepal a pujar per les muntanyes i a patir fred i suposo que alguna cosa més. Queda dit.

Els llauradors es queixen que els roben les collites. Sempre n'hi ha hagut de lladres al camp. Molts veïns nostres saben que hi havia qui tenia les garrofes lluneres perquè sempre se'n tornava cap al poble, sospitosament, quan es

Escolte, des de quan a Benicarló al meló de moro se li diu meló d'Alger? No cal ser tan políticament correctes, que ningú ens acusarà de racistes ni res per l'estil, dona!

feia de dia, quan els altres se n'anaven a treballar. Ara sembla que la cosa s'ha professionalitzat molt i esdevé escandalosa. Són mals temps per a tot, però si és pecat mortal robar, robar a un que ha treballat hauria de ser mortal sense opció de redempció. En les mans de les autoritats està tractar de protegir un dels sectors més castigats en els últims temps. Cal escoltar els llauradors, els sindicats i prendre's la cosa molt seriosament si no volem que algun dia algú, en un atac d'ira comprensible que no justificable, pugui fer-li mal a un d'aquests lladregots. Una anècdota verídica de fa molts anys. Dos caçadors, sense voler, es troben davant una parra carregada de raïm. Un pensa en els seus set fills i troba que a les criatures els farà més goig un sanglot de raïm que una llebra plena de perdigons. Es presenta una parella de la guàrdia civil i pregunta què. L'altre caçador els diu que n'agarren ells també, que la parra és seua i se li farà tot malbé. Els civils es lleven la capa i carreguen tant com poden. A la caserna es presenta el propietari de la parra amb la finalitat de denunciar el furt. Només entrar-hi veu dos capes verdes plenes del seu raïm, el reconeixeria a fosques. Parla amb el caporal i li diu que moltes gràcies per haver recuperat el seu raïm, que si no fóra per ells el camp estaria ple de pillets. L'home se'n torna cap a casa amb el contingut de les dos capes i no sap què pensar. El caporal busca el caçador incitador i li diu que

aquesta vegada se n'ha passat. Autèntic cas verídica. Per cert, per cert, gràcies per no haver dedicat la portada a la Roja, és que n'hi ha un fart ja senyora Garcia.

Tal i com li vaig comentar, m'agradaria dir alguna cosa sobre la futura i penso que imminent concertació d'un batxillerat a Benicarló. Segons tinc entès, al Consell Escolar Municipal es va presentar un escrit de protesta que va guanyar àmpliament en una votació que es va fer. El meu neguit és saber ara què se n'haurà fet d'aquest escrit. Que jo sàpiga el president del Consell —expresident d'una falla— encara no ha dit ni piu al respecte a cap lloc. Em temo que si no comença algú a manxar, la cosa es quedarà dins algun calaix i no es dirà res fins la celebració del proper Consell que pot ser, perfectament, d'ací mig any o d'ací un any. L'alcalde —president del Consell i expresident de fallatè la responsabilitat de fer arribar a l'Administració les queixes de la major part de la comunitat educativa benicarlenda. Si no ho fa així i ben aviat demostrarà quin és el seu tarannà i ja serà, malauradament, massa tard. Sí, és allò d'enviar gossos a tapar caus.

Escolte, des de quan a Benicarló al meló de moro se li diu meló d'Alger? No cal ser tan políticament correctes, que ningú ens acusarà de racistes ni res per l'estil, dona!

I ja no em ve de gust escriure res més, que fa molt calor i si em poso a pensar en les declaracions del senyor Cuenca sobre l'enderrocament de les antigues botigues d'Orero encara m'acaloro més i em puja allò que els vells anomenen la Puríssima i em poso nerviós. I no val la pena, veritat?

BENICARLÓ DEMANA LA DECLARACIÓ DE LA FESTA DE SANT ANTONI

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló treballa en el dossier que permetrà la declaració de la Festa de San Antonio Abad d'Interès Turístic de la Comunitat Valenciana. Lluny queden els anys en els quals la festa va estar a punt de desaparèixer de la ciutat ja que amb aquesta declaració, es pretén consolidar els festejos.

La notícia la confirmava el president de la confraria del sant, José Antonio Esbrí, durant l'acte de presentació de la nova Dama i majorals de l'entitat. Esbrí va agrair l'esforç del consistori i va explicar, davant les més de 200 persones que es van reunir en el sopar de germanor, que "nosaltres ja hem lliurat tota la documentació que ens han demanat" amb la qual es complementarà l'ampli dossier que es remetrà a Turisme. En aquests moments, explicava el president de l'entitat, els tècnics municipals treballen per a emplenar tots els requisits sol·licitats des de l'administració autonòmica. De moment, ja s'ha confirmat també que el pròxim 17 de gener, dia de San Antoni, serà de nou festa local en el municipi, el que dóna una idea tant de les intencions de suport del municipi a la festa com de la intenció de perpetuar-la en el temps.

L'activa confraria encarregada d'organitzar els festejos ja ha celebrat el que inicia el compte enrera per a la festa del 2011: el relleu de dames i majorals. Una emocionada María Pilar Marzal Herrera, vinculada des de menuda amb la festa de Sant Antoni, atès que els seus pares van ser Majorals de la Cofradia, rebia la

banda que l'acredita com la representant del 2011 de mans de Cristina Marín, la seua antecessora en el càrrec. A aquesta última, la confraria la va acomiadar amb una forta ovació i amb una placa en la qual figurava una Lloa. La presentació va continuar, també entre aplaudiments, per a rebre i donar la benvinguda a les tres parelles que prendran el relleu d'altres tantes i seran Majorals de la Cofradia durant els pròxims quatre anys: Angel Bellmunt Castelló i Maria Pilar Bosch Verge; Clemente Bertomeu Duch i Noelia Lluch Sorlí i Joaquín Borràs Llorens i Marian Àvila Galán. I és que detalles com aquests de la renovació anual per una banda dels càrrecs, són els que li han conferit a la confraria al llarg dels anys la solidesa que ha arribat a en l'actualitat.

Va ser en els anys 80, quan els propis mayorales es veien obligats a posar diners de la seua butxaca per a poder realitzar els actes perquè la festa no es perdria en el municipi. En aquelles dates els integrants de la confraria eren llauradors i gents del camp. Avui dia, qualsevol pot pertànyer a ella ja que només es demana ganes de treballar per a fer la celebració més gran. En aquells moments res feia presagiar que la festa arribara a els nivells en els quals es troba ara, amb dos dies de celebracions, a més d'un cap de setmana complet dedicat a la Fira, en el qual Benicarló s'omple de gent arribada de tota la comarca entusiasta de les celebracions. L'acte de presentació es tancava amb les paraules del President, José Antonio Esbrí Bayarri, que va obrir el seu discurs amb unes paraules de record per al loero Paco Marzal "Llorens" i per a tots aquells vinculats amb la confraria que ja no estan entre nosaltres. També donava la benvinguda a les tres noves parelles de Majorals i va agrair als quals ja acaben el treball fet per la Confraria.

BENICARLÓ ESTRETA LLAÇOS AMB FRANÇA GRÀCIES A LA CARXOFA

text REDACCIÓ

El regidor d'Agricultura de Benicarló, Eduardo Arín, ha estat nomenat cofrade de la Confrarie de la Artichaut de Saint-Pol-de-Léon durant la visita que una delegació benicarlanda va fer a la localitat bretona, coincidint amb la celebració de la seua Festa de la Carxofa.

El nomenament d'Eduardo Arín ha estat l'acte més destacat del viatge que la delegació benicarlanda, encapçalada per l'alcalde, Marcelino Domingo, ha fet a Saint-Pol-de-Léon. L'acte va tenir lloc durant la celebració d'una nova edició de la popular festa que la localitat organitza cada tercer diumenge de juliol en honor a la carxofa. L'organització de la festa corre a càrrec de la Confraria "de la Artichaut" (Confraria de la Carxofa), una entitat amb una gran tradició a la comarca de Léon que és, a més, un laboratori d'idees per a donar renom a la carxofa i per a desenvolupar econòmica i turísticament la zona. La Confraria compta actualment amb més de 40 membres. En el cas d'Arín, és el primer espanyol a ser distingit amb aquest títol. L'edil benicarlando s'ha compromès a defensar "i protegir el nom de la carxofa".

La visita a Saint-Pol-de-Léon també ha servit a la delegació per visitar les potents instal·lacions agrícoles de la SICA, situades en la localitat bretona. Es tracta del primer grup francès de producció de llegums i hortalisses, amb 1.100 explotacions repartides des del cap de Brest fins a la badia de Plougasnou, amb una

superfície total de 20.000 hectàrees i diferents tipus de cultius, com tomàquets, maduixes, carxofes o coliflors. La SICA també produeix flors (25 milions de flors tallades i 4 milions de plantes ornamentals el 2009). El volum de negoci d'aquesta empresa es va traduir l'any 2009 en 202 milions d'euros. La seu de la SICA acull diàriament la subhasta dels productes que arriben directament de les explotacions agràries i són els mateixos agricultures qui marquen el preu mínim dels productes. La delegació també ha aprofitat el viatge per visitar Vegenov, una planta de biotecnologia vegetal on s'estudia la millora de les varietats vegetals, la protecció de les plantes de les diverses malalties o plagues i la seua qualitat nutricional. Actualment, la planta compta amb 20 enginyers i té una trajectòria de 15 anys d'experiència en investigació. En aquesta empresa es va crear la primera carta genètica de la coliflor.

La visita a Saint-Pol-de-Léon també ha tingut la seua part oficial, amb la recepció que l'alcalde de la localitat ha oferit a la delegació benicarlanda. Els dos alcaldes han fet intercanvi de regals i han destacat l'interès mutu per una futura col·laboració en temes econòmics, culturals i turístics. A més, els representants de diversos centres educatius de la localitat s'han mostrat interessats a fer intercanvis amb centres de Benicarló. De fet, ja en la visita a Benicarló, la delegació de Saint-Pol-de-Léon va mantenir contacte amb els directors dels diversos centres. La delegació, va estar integrada també pel diputat d'Agricultura, Ramón Tomás, i el regidor Marcos Marzal.

ve de la pàgina anterior

SANT CRISTÒFOL

Des de fa anys, els xofers benicarlandos –per desgràcia cada vegada en menys quantitat– celebren el seu patró sant Cristòfol. Ho fan amb el màxim estrèpit possible. Vinga fer sonar els clàxons, tocar el pito que n'diríem. El personal estava confós, no se sabia de cert si s'anunciava el triomf d'Espanya al campionat de futbol, si hi havia una manifestació o què camanti passava. El cas és que l'hora de la benedicció dels cotxes i camions va coincidir amb un concert de música ala placeta de Sant Joan. Els assistents van sentir més una serenata de botzina que de dolços sons instrumentals. Qui ho coordina això?

NATALITAT

Un tafaner comenta que a la regidora de Benestar Social li cau d'allò més bé això de la

política. En aquesta legislatura ha tingut dos boniques criatures. Se li suggereix que no es presente més a les eleccions perquè farà pujar massa l'índex de natalitat.

SENSACIONAL CUENCA

Aquest senyor és, com a poc, genial. Les seues declaracions sobre l'enderroc dels edificis que van ser propietat de la família Orero són dignes d'una antologia. Quan la culpa és d'Escuder –un dels seus grans leitmotivs– ho esbomba als quatre vents. Quan la culpa és d'algú del seu partit, ho diu, però calla com un puta i no n'indica els culpables. No està bé això, senyor Cuenc, cal ser coherent amb tots.

EL GEISERBOX

O un nom així. Els tafaners no ho entenem. Per què el senyor Cuenca presenta aquest magnífic projecte i no li fa cas ni el seu propi partit? NO ho entenem. L'altre dia però, es veu que un diputat d'aqueixos

rojots va dir que al tanto que qualsevol setmana ens podia passar ací amb les escombraries una cosa semblant a la de Ripoll (el presi de la dipu d'Alacant, no el bonic poble pirinenc ni el de la impremta). I encara en va dir més, va malparlar del senyor Vicent Aparicio, cap de colla de tot això del fem d'aquesta zona que es veu que va estar condemnat per no sabem què d'unes sabates...

PROBLEMES DE VISIÓ

Tenim un tafaner que s'assembla molt a Rompetechos i quan diu que ha vist una cosa tothom pensa que qualsevol paregut amb la realitat és pura coincidència. Assegura l'èmul del personatge de Francisco Ibáñez que va vore com el regidor de festes es passeja pel poble amb el seu cotxe amb la bossa del fem (del color rosa va assegurar) penjant de l'espill del retrovisor de la part del conductor. Farem una derrama entre tots i li comprarem unes ulleres noves!

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

AGERMANEM-NOS I VEIEM MÓN!

Una delegació del nostre Ajuntament, encapçalada pel senyor alcalde i el regidor d'Agricultura ha assistit a les jornades de la carxofa celebrades a la "agermanable" ciutat bretona de Saint-Pol-de-Léon. La parella ha causat tant de furor que els han nomenat confreres de la carxofa i no han dubtat a posar-se la indumentària pertinent per a l'ocasió. Jutgen vostés mateix. L'alcalde s'ho troba fet això de disfressar-se perquè igual es vist de fallero que de tocador de bombos com es posa una samarreta de la Roja, però a l'altre xicot el màxim que li havíem vist era enfundar-se aquella brusa verda tan poc discreta que es posen alguns llauradors durant la festa de la carxofa. Coses veredes!

ENCARA D'APRENDE COSES

El tafaners, fent ús de la nostra característica curiositat, hem fet una incursió per la pàgina web de Saint-Pol-de-Léon. Algunes coses criden l'atenció. Una, que no hi ha possibilitat d'accedir a la informació ni en català (toca't los collons!) ni, el que és encara més greu per a segons qui, en espanyol (torna-te'ls a tocar). Com ens hem d'agermanar amb aquesta gent que no es volen fer entendre? Això s'arreglarà, segur. Tafanejant tafanejant, hem vist que aquests senyors de la France al seu poble tenen

—molta atenció— una "maison de l'artichaut". Coneixement perquè si l'alcalde l'ha vista i li ho conta a Cuenca ací tindrem directament un "Museu de la carxofa" que es cagarà el basto. On? S'obri un concurs d'idees per als lectors. Poden enviar els seus suggeriments al correu electrònic de La Veu.

CANAL 9

Per ser tafaner, no sé si ho saben, s'ha tindre determinats requisits. Un d'ells (som més una secta que una altra cosa) és no mirar mai Canal 9. Però, ah amic, el zàpping és el zàpping i de tant en tant es fan descobertes importants. L'altre dia, sense anar més lluny, un tafaner es va trobar la nostra Natàlia Sanz parlant en un reportatge que feien des de Jérica. Es devia pensar que no la voria ningú i mira, nyas, cóc!

LO LÓGICO

Més o menys la cosa va anar així. El alcalde quería de todas todas empezar las obras de la calle César Cataldo este verano pero le hice ver que lo lógico era evitar los problemas del verano y empezar en septiembre. Cuenca dixit. Ja sabem qui mane, no?

NO ÉS VERITAT

Hi ha males llengües pel poble que diuen que les aparicions del nostre megaregidor en els mitjans de comunicació han deixat de ser tan nombroses en els darrers temps. Fins i tot hi ha qui en vol treure alguna conclusió al respecte. Nosaltres hem posat en marxa el nostre cuencòmetre (aparell infernal de modern disseny) i hem pogut palesar que ve funcionant amb la mateixa intensitat, durada i precisió que en els darrers tres anys. Tranquils tots.

REE

Ens han dit que la Red Eléctrica Española va convidar sis diputats de les nostres Corts Valencianes a visitar les seues instal·lacions. Un tafaner ha preguntat si durant la visita hi havia algun tiberi. Li han dit que sí i de seguida ha endevinat que un dels afortunats era l'inefable Jaime Mundo Alberto. Premio para el caballero!

LES GORRES

No parlarem ara d'aqueixos que tenen per costum omplir el pap sense preguntar què valen les coses. Que n'hi ha també, que ho sabem. No. Volem fer esment als pobres homes aqueixos que es dediquen a vendre gorretes que ells mateixos compren a les botigues dels xinesos i van pel poble tractant de captar incauts. L'altre dia un se'n va presentar a un concert de la secció juvenil de la nostra banda de música i li van dir que no, que allò no tenia res a vore amb el futbol ni amb la roja ni res per l'estil.

ESTUDIEN LES LLENGÜES PROTOHISTÓRIQUES

text REDACCIÓ

Benicarló es va convertir durant dos dies en punt de trobada dels estudiosos del món iber, que en aquesta ocasió han estudiat les llengües que es parlaven en la Iberia Protohistórica.

La cronologia a estudi se situa des del segle V abans de Crist fins a la consolidació del llatí en les àrees de les actuals Espanya i Portugal. A més el curs s'ha fixat en les evidències arqueològiques i epigràfiques que es refereixen i la seua metodologia d'estudi. El curs d'arqueologia "Llengües en la Iberia" que acullia el MUCBE estava dirigit per l'arqueòleg Arturo Oliver i compta amb el patrocini de la Diputació de Castelló, el Museu de Belles Arts, Castelló Cultural, la Fundació Germà Colom de la UNIVERSITAT JAUME I i l'Ajuntament de Benicarló. És la sisena vegada que estudiosos i experts en el món iber es donen cita a Benicarló per a intercanviar coneixements que els permeten aprofundir més en aquest període. Els primers anys, l'atenció es va centrar en el jaciment benicarló del Puig de la Nao, un dels exemples millor conservats de la vida iber. Ara, "es tracta que la gent aprecie el seu patrimoni, el que té i que valore el patrimoni arqueològic i històric de la seua ciutat", va explicar el director del curs, Arturo Oliver.

El curs, dirigit a estudiants i llicenciats en Història i

Filologia, així com al públic en general interessat en el món antic, tenia un certificat d'assistència de 20 hores convalidable per 1 crèdit de lliure configuració de la UNIVERSITAT JAUME I per als estudiants d'Humanitats i Filologia. El programa de les jornades ha comptat enguany amb dues visites guiades al jaciment arqueològic de l'El Puig de la Nao a Benicarló i altra al municipi de Sant Mateu.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

La pampa cadufera

És coneguda la sapiència del nostre regidor per excel·lència, Cuenca, per la seua desimboltura sense precedents en tota mena d'àrees. La de la policia, la seua antiga àrea, la de l'urbanisme, que té ara, la històrica, com a membre del Centro de Estudios del Maestrazgo, fins i tot la cultural, relacionada amb l'anterior i que l'ha portat a proposar alguns dels noms dels carrers del nostre poble, i ara, també, relacionada amb la que té i parenta pobra de tots els ajuntaments, la mediambiental (que la va absorbir després de la seua desaparició com entitat pròpia).

I així, ara, ens ha sortit en que vol "salvar una arboleda", no sé sap ben bé de que, d'una varietat d'arbre no autòcton, *Phytolacca dioica*, procedent de la pampa argentina, conegut com bellaombra, que s'ha trobat, després d'una neteja, allà davant del Morrongo. Una neteja que, per cert, ha esta obra d'un particular i de la qual, ell, ara se n'aprofita. Certament el niu de merda en que allò s'havia convertit així ho demanava però d'ahí, a convertir-ho en "arboleda", i a protegir, n'hi ha un bon tros.

Certament, els "gauchos", li estaran agraïts però els benicarlandos li ho estariem més si ficarà el mateix interès en aquells arbres autòctons que encara tenim i

743

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

que, fins que no acabe el seu catàleg d'arbres contemplat en l'ordenança del 2006 (sí, del 2006), poden acabar, o als contenidors... o a la nostra ciutat veïna del nord.

I no ens serveix l'excusa, que no sabia res, quan li van oferir, al nostre ajuntament, un ficus monumental, "que poden fer-lo servir per a llenya". Primer va ser que a ell no li ho van oferir, i ara,

que els benicarlandos parlem "amb desconeixement dels temes". Això sí, per salvat la seua honorabilitat, no es talla un pel quan afirma que qualsevol persona, si vol, segons l'ordenança en qüestió, pot sol·licitar la protecció dels arbres que considere (sempre que l'ajuntament ho reconega).

Deu ser aquesta última la raó per la qual el Ficus monumental acabarà els seus dies a Vinaròs,... perquè ací ningú sabia res. És difícil pensar com aquell enorme ficus benicarlando, un arbre monumental, va poder desaparèixer de sota les seues barbes i quasi sense deixar rastre (primer, Cuenca no sabia res, i ara, ja ningú), materialitzant-se, de sobte, després, en una de les rotondes d'entrada de Vinaròs.

De tota manera no ens estranyem si aviat ens trobem al gautxo, amb caduf, a sota d'una bellaombra.

El còmic

Per Xavi Burriel

L'explicació del Geiper-box

EL CÒMIC

laveubenicarlo@terra.es

Carxofa:

Per a mossén Canelles, que després d'una delicada operació de vista s'ha reincorporat a la seua parròquia amb les mateixes ganes de viure i fer viure de sempre. I de donar canya, naturalment.

Panissola:

Un bon grapat de panissoles per als senyors alcaldes Mundo, Escuder i Domingo. Tots tres ineficients i despreocupats, és a dir, uns adams polítics, en el cas de les naus d'Orero. I Cuenca parla d'aquesta ineficiència sense posar-se roig. Quina poca vergonya! Diuen que després l'ajuntament recuperarà els diners invertits. Ja ho veurem! També ens faran dos llocs per a aparcar. Seran tant decents com el de la fundació Compte? Vergonya número 1 al centre del poble. Ara en tindrem 3?

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrazgo, Els Ports i la Tinença de Benifassó

Cultura
Món rural
Esports
Gastronomia
Classificats
Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

